

v državni zbor se je novo — politiško življenje začelo vsaciga deržavljana. Tudi vi ste volili — tudi vi znate izvoljeni biti.

Politika je deržavna reč; Cesar so nas vse za svobodne deržavljane spoznali, torej smo vsi politikarji.

In v čim obstoji politiško ravnanje slovenskiga društva? — V 3 poglavitnih rečeh: 1) de se edina močna Avstrija pod vladarstvom ustavniga Cesarja Ferdinanda ohrani in obvarje; 2) de se nam narodne pravice ohranijo, in 3) de vera naših očetov tudi vera prihodnjih Slovincov ostane.

Te tri reči so politika slovenskiga društva. Povejte nam: ali se hočete le enimu samimu teh 3 razdelkov odtegniti? Gotovo de se nečete! Tedej Vam nič ne brani, marveč domovina Vam ukaže, de domorodnemu društvu pristopite, ki se za tako svete namene poganja! Tudi cerkveni nemški in slovenski časopis je politiško delo, in kdor za ta dva vse časti vredna časopisa piše ali jih bere, je že politikar postal, brez de bi morebiti še za to vedil.

Politika pa se ne sme s prekucijo zmešati: to bi bilo kej družiga, — s tem se slovensko društvo nikdar pečalo ne bo.

Sej vsacimu ni treba, de bi v imenovanih politiških rečeh zvone nosil — de bi se posebno glasil, in vtikoval v obličji celiga sveta v politiške reči. Če je ud slovenskiga društva, zamore na tihim, in brez de bi ga svet imenoval, v prid Slovencev veliko dobriga storiti, ker je srednik med društvom in svojo okolico, v kateri prebiva.

Sej tudi slovensko društvo želi, de njeni udje ne ženejo nepotrebniga hrupa, in de se prenapeto ne poganjajo za nevažne reči — kar dan današnji ljudi bolj straši, kakor tolaži, bolj razpir dela kot slogo, bolj škodje, kot koristi. Kakor slavna Lipa slovanska opomina: Bodimo složni! tako opomina tudi društvo slovensko: Bodimo složni! Slovanska Lipa hoče obderžati v domovini spravo, mir in edinstvo — slovensko društvo ravno to hoče. Mirno zmago če Slovenja! In če bomo tako vsi v enim duhu, mirno pa možko in krepko se potegovali za prid svoje domovine, bo mogočna Lipa slovanska z radostjo kazala na lipice slovenske v Ljubljani, Gorici, Gradcu, Celjovcu in Terstu!

In tako bo naša reč od dne do dne lepši cvetela, in če bojo naši nasledniki v prihodnjih časih dela slovenskiga društva pretresovali, in če bojo hvaležniga serca rekli: „Bog jim dej dobro — to so bili našiga naroda neutrudljivi pomočniki“, se bojo še naših vnukov vnuki ginjeniga serca na nas spomnili ter rekli: Slava, slava jim!

Dolenci!

kako dolgo boste že imeli gosp. Gajerja v zboru?

Gosp. Gajer ni bil za poslanca Krajncem nikdar po volji; pretečeni mesec pa, ko je bil iz Dunaja za nekoliko časa nazaj prišel, se je clo tako gerdo obnašal, de nas je strah in grôza bila, slišati, kaj de je vse govoril.

Za resnico tega kar tukej povém, zastavim svojo glavo. Berž ko je domú prišel, je kmete našunteval, de bi napravili černo vojsko in šli Dunajčanam na pomoč, to je, tistim Dunajčanam, ki so miliga Cesarja Ferdinanda iz Dunaja pregnali, ki so stariga ministra umorili, cesarsko orožnico obropali, za Madžarone se potegnili in po prekucji celiga cesarstva hrepeneli. Slavniga bana

Jelačiča je Gajer čeruil, de je s Cesarjem zastopljen, de hočeta vse na staro kopito nazaj spraviti, de je pa tudi za-nj že žebelj pripravljen, na katerim bo visil! — Vsi pošteni ljudje so Gajerja z grôzo in nejevoljo poslušali.

Dolenci! bratje! pošteni možje! kako dolgo boste terpeli taciga človeka za poslanca? Ali so to Vaše misli, ki jih Gajer govori? Nikoli in nikdar ne! In vunder bo svet, bojo naši junaški bratje Hrovatje misliti mogli, de so to Vaše misli, ker Vaš poslanec takó govori.

Kdor zoper Jelačiča govori, ki je s svojo junaško armado naše cesarstvo in nas vse pogube, ropanju, požiganju in brezpostavnosti otel, ta govori zoper našiga Cesarja, je izdajavec cesarstva, naše domovine, nas vsih in naših otrók. Človek taciga duha je strupena kača, ki vse umori, kar ni enake kače natore. In tak človek zamore Vam, poštenim Dolencem, poslanec biti? Pri vsm, kar vam je sveto, Vas zaratim: pokličite taciga hudobniga človeka nazaj, ki tudi sicer v ustavodajavnim zboru le toliko veljá, kolikor prostora zasedi. Dunajčanje so že marsikterimu svojih poslancev enake baže po očitnih pismih na znanje dali, de jih nočejo več za svoje poslance imeti: ali boste Vi menj pošteni? Gotovo de ne. Stopite tedej na noge, pokličite berž taciga poslanca nazaj in izvolite družiga, ki kaj vé, ki za nas vse dobro misli, in ki ne podkpuje našiga cesarstva. To tirja Vaš dobiček, to tirja čast dežele od Vas! Še enkrat pa poterdim, de je vse resnično, kar sim tukej povedal. *)

Iz Kerskiga.

—r.

Povedanje od slovenskiga jezika.

Spisal V. Vodnik.

(Dalje.)

Prokopi piše, de Slovenci so bili sploh veliki, močni, in rudečkastih lás. Do sedaj se je že dosti vunanjih rodov permesalo in kri se je presortala, zatorej se najdejo med nami ljudje majhne postave in černih lás.

Krajnci so še zdaj večidel visoke postave, terdni, rujavi, in rumene lase imajo. Na ravnim je dosti černih, po hribih so bolj rujavci, in proti laškim se rumena brada in rumeni lasje bolj v černe zgublajo, zakaj na laškim černa dlaka kraluje.

Slovenec se tudi na višnovih in plavih očeh pozná; Lahi pa černe oči imajo.

Škoda je, de Krajnci sklonivo ne hodijo ker so vender lepe iztegnene postave! Gerdo je viditi, de se čeden, lepo izrašen človek dve gubi derži, gerbo nosi, glavo med pleča stiska, in berglasto hodi, kakor lena kréta.

Hrovatje se še dan današni lepo po konci nosijo in pokažejo, de so junaki iz čiste ravne rodovine.

Naše krajnsko ženstvo se veliko lepši nosi, kakor možtvo, tako de se smejo možki sramovati, katere dostikrat vidimo, de hodijo kakor gébe, katerim se nič ne priléže.

Vunanjo lepo deržanje je znamenje notranjiga ravniga duha; lenarti hodijo kakor pokléke. **)

(Dalje sledi.)

Misli zastran imén mescov.

Novice so od imén mescov nekaj spomnile. Kar sim vredništvu od tih imén pred kacimi tremi léti pisal,

*) Novice so obljubile, v ti zadévi vsak sostavek v svoj list vzeti, kteriga kak resnicoljubni pisatelj pošlje in svoje popolno imé vredništvu v poroštvo tega zastavi, kar govori, To je gosp. —r storil, torej je naša dolžnost, njegovo pisanje po Novicah razglasiti in ga vérlim Dolencem v notanjčni prevdárk podati. Vredništvo.

**) Šembrano hud je Vodnik v tem popisu bil na možke! Vredništvo.